

Sygn. akt V CZ 27/06

POSTANOWIENIE

Dnia 12 maja 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Strus (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z powództwa Z. B.

przeciwko Skarbowi Państwa - Staroście Powiatu B. i C. Spółce z o.o. w S.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 12 maja 2006 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego [...]

z dnia 29 grudnia 2005 r.,

oddala zażalenie; zasądza od powódki na rzecz pozwanego - Skarbu Państwa - Starosty Powiatu B. kwotę 1200 (tysiąc dwieście) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powódki – Z. B. wniesioną od wyroku tego Sądu z dnia 4 sierpnia 2005 r., ponieważ skarga ta była niedopuszczalna w świetle przepisów art. 398² § 1 k.p.c. Pełnomocnik powódki oznaczył w skardze wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 45 000 zł, a więc niżej niż wynosi ustawowy próg dopuszczalności skargi kasacyjnej, przewidzianej w art. 398² § 1 k.p.c.

W zażaleniu powódki domagano się uchylecia zaskarżonego postanowienia. Wskazując na cechy powództwa wytoczonego na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (tj. – Dz. U. z 2001 r., Nr 124, poz. 1361), powódka podnosiła, że przedmiotem toczącego się sporu nie są „prawa majątkowe” w rozumieniu art. 398² § 1 k.p.c. Także inne – wskazane w uzasadnieniu zażalenia – względy mogą przemawiać za dopuszczalnością skargi kasacyjnej w sprawach toczących się na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z 1982 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie powódka domagała się uzgodnienia treści księgi wieczystej z istniejącym stanem prawnym, wskazując na to, że nieważna była – jej zdaniem – umowa sprzedaży określonej w pozwie nieruchomości z dnia 16 września 1982 r. (z racji niedochowania wymogów jej zawarcia, przewidzianych w art. 6 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczenia nieruchomości, Dz.U. z 1974 r. nr 10, poz. 64 ze zm.).

W poprzednio obowiązującym stanie prawnym od dnia 1 lipca 1996 r., ukształtowaną ustawą z dnia 1 marca 1996 r. o zmianie k.p.c. – Dz.U. nr 43, poz. 189), Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 10 października 1997 r., II CZ 120/97 (niepublik.) stwierdził, że sprawa o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym (art. 10 ust. 1 ustawy z 1982 r.) nie jest sprawą o świadczenie w rozumieniu art. 393 pkt 1 k.p.c. Przepis ten przewidywał niedopuszczalność kasacji m.in. „w sprawach o świadczenie majątkowe, w których wartość przedmiotu sporu jest niższa niż pięć tysięcy złotych”. De lege lata w art. 398² § 1 k.p.c. (w nawiązaniu do nieobowiązującego przepisu art. 392¹ k.p.c.) wspomina się już o „sprawach o prawa majątkowe”. Uzależnienie dopuszczalności

skargi kasacyjnej od wartości przedmiotu zaskarżenia wskazuje na to, że chodzi tu o takie kategorie spraw, w których można określić wartość przedmiotu sporu. Sprawa należy zatem do kategorii „spraw o prawa majątkowe”, jeżeli sformułowane w niej żądanie będzie miało charakter majątkowy. Sprawa o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym, chociaż stanowiąca istotnie odmianę sprawy o ustalenie prawa w rozumieniu art. 189 k.p.c. (por. np. wyrok SN z dnia 10 października 1985 r. OSNC 1986, z. 7-8, poz. 125), jest sprawą o prawa majątkowe, jeżeli bezpośrednio dotyczy praw rzeczowych (w tym – prawa własności), ujawnionych (uprawnionego) w księdze wieczystej. Żądanie powódki zmierzało, jak wspomniano, do stwierdzenia nieważności umowy sprzedaży nieruchomości z dnia 16 września 1982 r., dla której prowadzona jest księga wieczysta. Stanowiło ono zatem żądanie o charakterze majątkowym, dlatego zainicjowana przez powódkę sprawa należy do kategorii spraw o prawa majątkowe w rozumieniu art. 398² § 1 k.p.c.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że sprawa o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym (art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r.) jest właśnie sprawą o prawa majątkowe w rozumieniu art. 398² § 1 k.p.c. (tak np. postanowienie z dnia 30 października 2002 r., II CZ 125/02 nieopublik.; postanowienie z dnia 24 stycznia 2003 r., V CK 8/03, nieopublik.; postanowienie z dnia 7 lutego 2003 r., III CZ 5/03, nieopublik.; postanowienie z dnia 7 kwietnia 2000 r., II CSK 54/06, nieopublik.).

W związku z tym, że strona powodowa w skardze kasacyjnej oznaczyła wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 45.000 (k. 435 akt), skarga ta okazała się niedopuszczalna w świetle art. 398² § 1 k.p.c. i należało ją odrzucić. Dlatego Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania zażaleniowego rozstrzygnięto zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c.